

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСНА БІБЛІОТЕКА ДЛЯ ДІТЕЙ

Поетичний поклик

*Дайджест тематичних серій поетичних
листівок. Вип. 2*

Чернівці, 2022

УДК821.161.2(477.85)

П 49

Поетичний поклик: дайджест тематичних серій поетичних листівок. Вип. 2 / Чернівецька обл. б-ка для дітей ; уклад. Н. Кадюк. – Чернівці, 2022. – 12 с.

Серії поетичних листівок, що присвячені найрізноманітнішим подіям у житті країни та ювілейним письменницьким датам були започатковані з ініціативи очільника Чернівецької обласної організації Національної спілки письменників України Василя Джурана. Більше ніж три десятки буклетів видано видавничими домами «Родовід» та «Букрек». У другому випуску дайджету мова піде про серії поетичних листівок-присвят сучасним письменникам України та Буковини.

Підготувала Н. Кадюк

Технічний редактор Т. Дудчак

Відповідальна за випуск А. Біла

Чернівецька ОБД
Зам. № 18

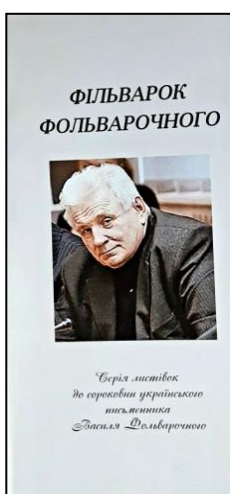
Серії поетичних листівок, що присвячені найрізноманітнішим подіям у житті країни та ювілейним письменницьким фестивалям народились з ентузіазму та творчого неспокою очільника Чернівецької обласної організації Національної спілки письменників України Василя Джурана.

Спільно зі своїми творчими побратимами – поетами Василем Васканом, Віталієм Демченком, Олександром Довбушем вони закумулювали своє творче натхнення та поетичний дар інших колег по перу як з Буковини так і з інших теренів України і створили оригінальний творчий продукт.

Мова йде про більш ніж три десятки буклетів, виданих «Видавничими домами «Родовід» та «Букрек». Це добірки – серії поетичних листівок, присвячених як поважним поетам-класикам, так і буковинським поетам-ювілярам, важливим суспільним, історичним подіям.

Кожна з новостворених серій листівок урочисто йде назустріч читачеві - це презентації в чотирьох бібліотеках міста: Науковій бібліотеці ЧНУ ім. Ю. Федьковича, Обласній універсальній науковій бібліотеці ім. М. Івасюка, Чернівецькій обласній бібліотеці для дітей та бібліотеці-філіалі №3 ЦБС м. Чернівці. Присутні мають рідкісну можливість почути з перших уст поезії у авторському виконанні.

Другий випуск дайджету присвячений серії поетичних листівок-присвят сучасним українським та буковинським письменникам.

Пам'яті поета, драматурга і романіста, котрий свій талант і творчий запал віддано присвятив і поклав на вітвар Вітчизни Василю Фольварочному присвятили свої творчі перлини буковинські поети. Адже саме він запам'ятався читачеві животрепетним почерком нестандартного письма як на теренах рідної Тернопільщини, так і на Буковині, а згодом – у нашій столиці Києві.

Всі пам'ятають його романи, які надихають особливою інтонацією про світочів української нації: Йосифа Сліпого, Дмитра Гнатюка, Михайла Ткача. Творчий доробок цього універсального майстра слова, без сумніву, залишиться у золотій скарбниці української літератури та культури.

Серію поетичних листівок відтінило своєю теплотою слово його друга, поета Василя Васкана (їх поєднувала піввікова дружба) та вірш «Піраміда». Віталій Демченко назвав його і присвячену йому поезію «Первопоэтом». Василь Джуран згадує сумні лютневі дні, коли не стало письменника, з передчуттям біди-війни у поезіях «...Гіллю вже мріялось», «Письмо», «На Годилові». Своє відчуття від цієї сумної події у поезії «Неждана звістка» вилив у вірші поет Олександр Довбуш.

Новодністрянка, поетеса Галина Мельник свій сум висловила у поезії «В Говерли лютневих снігах». І щире вдячність за запрошення до Спілки, за увагу містить поетична «Подяка» поетеси Наталії Гладиш-Джуран. Біль від своєї гіркої втрати виплакала у поезії «Біль прошив мене голкою самоти...» дружина письменника поетеса Тетяна Пишнюк.

«... Для когось – візитка з вензелем,
Для когось – каторга. А для іншого – доля,
А для мене ти – Дике Поле, Поезіє...»

У цих поетичних словах-метафорах – вся наша поетка Галина Тарасюк, яка назавжди прикипіла серцем і душею до Буковинської землі, що дала їй змогу розправити поетичне крило. Випуск серії листівок до 50-річчя її творчої діяльності переріс поступово у Міжнародний проект. На поклик очільника Чернівецької обласної організації НСП України Василя Джурана полетіли поезії–спогади, поезії–запізнілі освідчення звідусіль. І тому умовно це зібрання присвят ділиться на три блоки.

Чернівецьких друзів журналістської юності, прихильників поетичного дару представляють поезії Іліє Зегрі, Світлани Масловської, Лариси Хомич, Анатолія Вієре, Олександра Довбуша, Галини Мельник, Віри Китайгородської, Василя Джурана.

Відкликнулись з далеких країв: посестра по «Молодому буковинцю» Євгенія Вехалевська з Хайфи, Аркадіє Сучевяну з

Кишинева, Алесь Бадак з Мінська, Михайло Гафія Тайстра з Бухаресту.

Шле пізньоосіннє освідчення поет Василь Титов. Землячка з Вінничини Жанна Дмитренко згадує «...кожен рік і кожен серця стук нашої Галини Тарасюк...». Харків'янка Ірина Мироненко пригадує голос ще юної поетки. Марія Якубовька шле поетичні вітання з міста Лева. Тут же і «Пісня Гайдука» киянки Теодозії Зарівни, «Танок вогню» Валентини Волошиної-Кузьменко, щирі слова від Віктора Стельмаха, Василя Піддубняка.

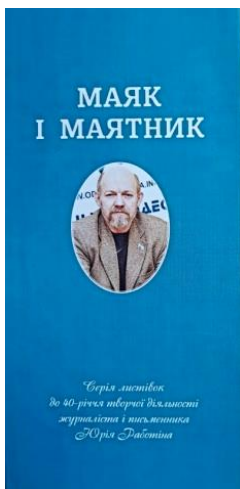
Перед нами - спеціальний проєкт Чернівецької обласної організації НСП України – добірка 40 віршів-присвят пам'яті побратиму від її очільника письменника Василя Джурана з приводу сороковин відходу в інші світи письменника Івана Кідещука.

Іван Кідещук (український письменник в Румунії) належав до унікальних особистостей. У ньому бездоганно поєднувалося кілька талантів. Найперше - він був справжньою людиною. Органічною потребою його душі стала праця педагога, якій він віддав 42 роки свого життя. Свій досвід він узагальнив у навчальному посібнику «Українська мова» (2013).

Педагогічна праця дала йому чимало цікавого матеріалу і для літературної творчості. Книга прози, літературної критики і публіцистики «Клич висот» (2011) свідчить, що його літературні смаки вироблялись під впливом творчості українських класиків. Ще один вияв творчої діяльності Івана Кідещука – літературно-критичний і літературознавчий, котрий почасти підсумований у його книжці «Літературно-критичні орієнтири».

Та завжди в орбіті його наукових пошуків перебувала творчість Тараса Шевченка. Красномовне цьому підтвердження – його книги «Наш Шевченко» та «Молитви і псалми Тараса Шевченка». Буковинці ж знали його як лауреата Міжнародної

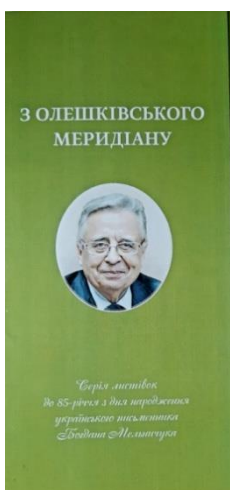
літературної премії ім. Ольги Кобилянської та обласної літературної премії ім. І. Бажанського.

Цю людину можна зі впевненістю назвати Покликанцем української мови. Адже розповідь йде про надзвичайну людину: журналіста і письменника, а перш за все хранителя української мови. Адже саме він – натхненник конкурсу «Українська мова – мова єднання».

Серію поетичних листівок «Маяк і маятник» приурочено до 40-річчя творчої діяльності цієї непересічної творчої особистості. За словами автора ідеї Василя Джурана, очільника Чернівецької обласної організації НСП України «... вірші-присвяти непосидючому завсіднику добрих справ – неабиякий вияв щирої доземної вдячності Енергодарові слова із Причорномор'я, котрий мудро веде сторожовий корабель МОВИ у розбурханому океані життя, цінність і зміст якого визначає належна і притягальна сила її матриці, подарованої Богом...».

Своє пошанування колезі адресували поети зі всієї України. Дмитро Шупта, земляк з південної Пальміри, присвятив йому поезії «Первослово» та «Ти - в небі грім й листочок в комиші...». За словами поетеси із Жовтих Вод Ніни Фесенко, він «...поет, прозаїк, журналіст, діяч невтомний, оптиміст: він майстер слова і пера – джерело світла і добра...». Шлють короткі поетичні вітання поети

Олекса Різников, Станіслав Стриженюк, Євгенія Москвичов, Василь Папенко.

Буковинські брати по поетичному цеху: Віталій Демченко, Олександр Довбуш, Степан Панчук, Василь Джуран та Наталія Джуран-Гладиш також присвятили свої поезії «Сізіфу України».

Наскрізною любов'ю та шаною пронизані поетичні меридіани, що увійшли до серії поетичних листівок – 23-х присвят славному 85-річному ювілею

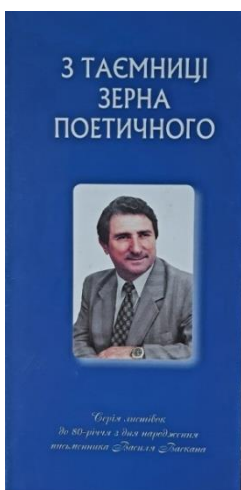
знаного не лише на теренах України, а й поза її межами, поета, члена НСПУ, літературознавця, доктора філологічних наук, професора кафедри української літератури ЧНУ ім. Ю. Федьковича науковця, Богдана Івановича Мельничука.

Стільки щирості, поваги, доброго гумору в цих віршованих рядках – і від колег по кафедрі, і від відомих буковинських літераторів, які майже всі є його колишніми студентами. Це рядки Володимира Вознюка («Олешківські ріки»), віншувальні усмішки від Світлани Телешман, слова подяки від Михайла Брозинського, Петра Рихла, Андрія Фаріона та й від анонімного випускника 1988 року.

Кожен із авторів цих поетичних присвят – від першої, авторства незабутнього побратима Анатолія Добрянського, позначеної 1956 роком, до останньої поки що в часі, пера Мельничукового студента 1976-1981 рр. Михайла Солончука – знаходить свої, неповторні штрихи до образу славного ювіляра.

Автори справедливо пишуть про Олешків – родинне село, дороге серцю творця збірок «Олешківський меридіан», «На ріках олешківських». Так і хочеться зацитувати фрагмент із вірша поета-земляка, Мельничукового однокласника по Заболотівській десятирічці Мирослава Попадюка зі Снятина:

«...І озирнувшись, каже чоловік:
Прожив таки не марно я свій вік...»

Поетичні роздуми про Василя Васкана. Йому, буковинському Поетові з великої літери нинішнього року виповнилося 80 дорослих літ. Для нього поезія, як сказав про нього Юхим Гусар, – «... це його хліб насущний, праця і відпочинок душі, де відшукує стежки до сучасника. До його помислів і почуттів. Вони стоять у барвистій поетичній шерензі – його думи і книги-діти, народжені у тривожних ночах, у днях високої зрілості...».

А з поетичними вітаннями, що линуть зі сторінок серії листівок та летять кріз час, до ювіляра промовляють і незабутній поет-пісняр Михайло Ткач, і чернівецький диктор Микола Смолінський, і поет Георгій Шевченко, і письменник Михайло Івасюк.

Сучасники щедро посипають його черешневу дорогу своїми присвятами. Це і Богдан Мельничук – «Доріженька Василева», і Михайло Ревуцький – «Тобі, Васкане, вірш цей. Пане», Тамара Севернюк – «Ні, не з чужого саду...», Катерина Вудвуд – «Дідусеві», Олександр Довбуш – «Осяйне перевтілення» і «Світлослов» від Василя Джурана.

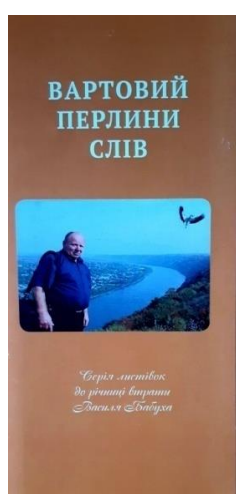
За словами відомого поета Петра Палія «...поет ні дня не може прожити без рядка. І живе він зустрічами. Зустрічає ранок, сонце, день, людей. Радіє цим джерелам любові і миттєвостям щастя... дарує своїм читачам нову зустріч і нові промінчики його любові – його поезії...».

З творчого неспокою журналіста, поета, очільника Чернівецької обласної організації НСП України Василя Джурана народилося прекрасне починання – серія поетичних присвят відомим майстрам слова і знаменитим митцям як в Буковині, так і в Україні, також знаменним подіям і датам.

Та слід відмітити, що також і самому ініціаторові цього починання присвятили свої численні поетичні доробки-присвяти колеги по письменницькій спілці. Це акротриптих від Дмитра Шупти, вітання «По духу брат» від очільника мовного конкурсу «Українська мова – мова єднання» Юрія Роботіна. Прочитуємо Світлану Масловську з її вірша-присвяти «Клич його, Василя Джурана»: «...поетове слово – і щире, й прозоре, будить вічності світ...», він «...доброслова віщун. Його рими-сузір'я і болі... й жалі перетнуть і до сонця-життя шлях-дорогу знайдуть...». Присвятою ювілярові від Галини Тарасюк стала «Легенда про Джуру».

Про дружбу, даровану лиш Богом, слова диптиху «Справжня малість» від Георгія Ходоровського. Теплі поетичні слова вітання батькові задресувала донька поета Наталія Гладиш-Джуран. Степан Панчук, Олександр Довбуш, Омелян Лупул, Манолій Попадюк у поетичному слові вітали свого колегу по цеху. Започаткована нашим непогамовним творцем поетична серія не тільки знайшла свого читача, а й схвалення продовжувати її. Зараз Василь Тодорович у пошуку нових креативних ідей і карколомних проєктів. За словами Галини Тарасюк «...у шуканні перла многоцвітного...» і «...вогню в одежі слова...».

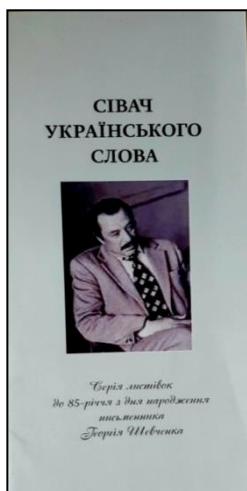
Зараз всім нам так не вистачає дивовижних оповідей, рядків, за якими відкривалось щось нове, незвідане, наче давно бачене, але завжди незвичайне. Його нам відкривав надзвичайний поет-природолюб, журналіст, фотограф, байкар, редактор газети «Чернівці», що ні на хвилину не розлучався з фотокамерою – Василь Бабух. Його життя було як унікальний за красою горицвіт, що палахкотів в урочищі Цванський міст біля його рідного Вікна на Заставнівщині.

Нині рік по його відходу в інші засвіти. Свою журбу за побратимом по перу поети вилили в серії поетичних присвят, що вийшли друком у видавничому домі «Родовід». Це перш за все слова суму від земляка, брата по журналістському перу Івана Агатія: «...Печаль у Ржавинцях і у Вікні... Осінь пам'яті стежину листям устелила... плаче вись...». У поетичних спогадах професора ЧНУ ім. Ю. Федьковича Богдана Мельничука оживає все творче життя Василя Бабуха: «Оживає і літстудія... і лектура многотомна... І захищена дипломна...». Згадує спільну журналістську юність Галина Тарасюк у поезії «Благословляю відстані, благословляю...».

Василь Джуран у «Віднайдених присвятах» та «Взорованцю» висловлює свій жаль за втратою друга-поета. А Ростислав Демчук

зауважує: «Якби у мене запитали: чи знаєте ви людину, яка не має ворогів, або недругів? Я б сміло сказав – це Василь Бабух».

Залишилась осиротілою його лавиця на вулиці Ольги Кобилянської у Чернівцях. Бо Василя вже нема...

Відійшов у вічність словолюб Георгій Шевченко у рік свого 85-річчя. Та він був настільки доброю, незрадливою та життєлюбною людиною, що з почину голови Чернівецької обласної організації НСП України Василя Джурана було зініційовано видання серії поетичних присвят «сіячеві українського слова».

Він і досі у пам'яті всіх нас – поціновувачів його поетичного дару – високого зросту, гарний, розважливий у розмові, фанатично залюблений у поетичне слово, мудрий досвідом і наївний душею. За словами члена НСП України Валерія Гончаренка у своїх поезіях «...він дійсно повертає свою осінь на весну. Це йому вдається. Бо це під силу тільки добрій, незрадливій і життєлюбній людині, якою він був, є і залишається...».

Згадує «Стрічі наживо» зі своїм добрим давнім приятелем буковинський поет Степан Панчук, якому у свій час Георгій Шевченко дав рекомендацію у Спілку письменників. Процитуюмо:

«Бувають люди зоряні, помітні,
Немов Шевченко-Грай, привітні...
...Та з них світліший і найбільш іскристий
Письменник мудрий і душею чистий.

Скажу відверто, мій духовний брат...».

Адресували другові по перу свої невеликі вірші Георгій Ходоровський, Василь Джуран, Манолій Попадюк. І нестерпний біль втрати звучить у поетичному слові Василя Васкана, Олександра Довбуша, Наталі Григорчук-Войтко.

Не випадково серед серій поетичних листівок, підготовлених з ініціативи голови Чернівецької обласної організації НСП України

Василя Джурана ми знаходимо буклет з листівками з нагоди 60-річчя творчої діяльності непересічної особистості, званої не лише у нашому краї, у всій Незалежній Українській державі та й далеко за її межами.

Мова йде про поета, філософа, науковця-медика, депутата Верховної Ради України Георгія Ходоровського. Його ім'я вкарбоване золотими літерами в історію Незалежної України, як одного з творців Декларації про Незалежність України. А ще він перший посол України в Індії. Ми знаємо його як прекрасного поета-лірика, автора збірок поезій «Вісь землі», «Червона калина», «Мальви і чорнобривці». Поезія – то його захоплення, голос щирої і щедрої душі.

Велика частина листівок вміщує відгуки-вітання дипломатів, депутатів, письменників, вчених, зокрема: Геннадія Удовенка, Анатолія Зленка, Валентина Адомайтиса, Василя Мороза, Олександра Рєзнікова, яких доля звела по життю з Георгієм Івановичем.

Та найбільш цінними є поетичні вітання від Василя Васкана, Василя Джурана, Олександра Довбуша, Ірини Довгополої, Наталі Григорчук-Войтко, Наталії Гладиш-Джуран.

58001, м. Чернівці, вул. Т. Шевченка, 29,
тел. (0372)52-21-23, 52-60-41
<http://bukovinchiki.cv.ua>
<http://children29.blogspot.com>
e– mail: childlibbuk@ukr.net